

HAKUPÄÄLLÄ
LUOKKAKOKOUKSEN
ALLA

KIMMO
PALO

HAKUPÄÄLLÄ LUOKKAKOKOUKSEN ALLA

RIIMITELTY NÄYTELMÄ

KIMMO PALO

©2013, 2014, 2016, 2022 Palo, Kimmo

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-6380-3

Etukannen ja takakannen piirrokset on toteuttanut Minna Rinne-Laturi.

Sisäsivuilla olevat piirrokset ovat kirjoittajan äidin, Vieno Palon piirtämiä, paitsi sivulla 47 oleva nimilista, joka on kirjoittajan kynästä.

SAATTEEKSI

Seuraavalla sivulla olevat kaksi päiväämätöntä lyhyttä luonnosta tein oletettavasti joskus kevään 1999 ja alkuvuoden 2001 välillä.

Aloin kirjoittamaan tätä kansien väliin päätynyttä tarinaa noitten kahden luonnospalasen pohjalta syys-lokakuussa 2012, päivätyöni ohessa.

Tämä nyt käsissäsi oleva kirja on runsaasti täydennetty ja parannettu painos edellisestä vuoden 2016 painoksesta.

Haluan näissä saatesanoissa tuoda esille joitakin seikkoja selvennyksen vuoksi:

Tässä tarinassa ajan kuluminen on ilmaistu joko sanoin, esimerkiksi (kuluu viisi minuuttia), tai yhdellä tyhjällä rivivälillä, mikä tarkoittaa vähintään viiden sekunnin ja enintään viiden minuutin aikasiirtymää eteenpäin, tai viiden asteriskin (*) muodostamalla rivillä, mikä kertoo että aikaa on kulunut vähintään kymmenen minuuttia.

Asteriskirivin ylä- ja alapuolella olevat kaksi tyhjää riviväliä eivät viittaa ajan kulumiseen erikseen, vaan ne ovat pelkästään esteettinen ratkaisu, joka tuo tekstiin hengähdystilaa.

Tässä näytelmässä oleellisessa roolissa olevat yhteenkuuluvat riimiparit ovat sivulla 130 alkavaa laulutekstiä lukuun ottamatta aina yhden riimin etäisyydellä toisistaan, ja ne on selkeyden vuoksi *kursivoitu*.

Olen tässä kirjassa pyrkinyt välttämään kahden saman riimin toistamista, paitsi silloin, kun niillä on selvä merkitysero.

LUOKI KOKOUKSEN ALLA

HAKU PÄÄLLÄ
OOLSA KUUUU JOTAIN SIMOSTA

DOOSA KUULLU JUTAIN SIMOSTA

SE TAITAA KUULE PYÖLITTÄÄ TATA NYEÄ ^{h h} ^{h h} ^{h h} ^{h h} ^{h h} LASSETTELORSEUS ~~TOA~~ HIMOSTA.

LAG. POKKA ON PAKSY SELUKSTI MAJLUN SUCCEN

NII-1, TOEGEDRAGEN VAN, EITEL SE MOUSE HYPOTHALAMUSSEEN.

NO ENTAS JAKSA? MISSAS ^USE MAXIMAS PILELUSIA?

KITA OO SITA KANA NAKYNY. TAYTA OLA VIETA PROSA SITA LUCIA REKSIA.

EI OLSI KYL ~~MIKALIN~~ IHME, ANTO SE VAAK KYYTIA SILHE SEN VERRON

HEI, MUT MYT MA MUISTANKIN, MÄ TÄISIN NÄHÄ SEN KAIVOLLA

VIN

KENAN

SE OLI KYL SILLOIN ~~ENNA~~ TASAESSA HUIPPELISSA

ETTEL SE HIFFANNE MAU.

UNCLASSIFIED

ALMA. OLIS TOSIKAN KIVA NÄÄ SITÄKIN PIVÄSÄ RIVAN.

BOULEILLARUS NUMEROPALVELLA?

500, JA ^{1 SEKUTU} SAMA LA VOITATS TIEDUSTEEN KATKEE MUKTEN

JOISTA K, OO MITAAN KADUU

Kinhs, eff. pulchellus pilosus usque parva

Myran = ekh oo kaula? Scham san

und der kleine Busschist huppsen

Sun - Anna - delano et se obtient

Pion = M. *Hydrobia ulana*, et si c'est un

ERAS Lempi LY44230 just biontomas
malaysia

malegida

ALKUNÄYTÖS

”Ai, sinä olet vielä täällä töissä?”

”Joo...”

...vielä mä oon näissä samoissa *työympyröissä*.

Mutten mä enää välttämättä kauaa aikaa aio olla töissä täällä, vaan aion lähteä tosissani unelmiini perään...sillä kuten tavataan sanoa, niin on parempi *kattoo*...

...peeveli sentään, mä meinasin tässä niin sanotusti vetää lipat...niin siis, on parempi *kattoo* se kortti; ja tässä tapauksessa on parempi *kattoo* se unelmakortti kuin *katua*.”

”Aivan *niin*.

Olli, tuntuu todella hyvältä aika pitkästä aikaa taas tavata ja nähdä *sua*.” ☺

”Samoin minustakin tuntuu todella hyvältä tavata ja nähdä sinua Delia...olen iloinen että sinä tupsahdit nyt tänään tähän kyseiseen *elintarvikemarkettiin*. ☺

Mun täytyy nyt tässä heti tunnustaa, että mulla on ollut aikamoinen ikävä sinua *Delia*.”

”On mullakin ollut aikamoinen ikävä sinua Olli...mä tupsahdin tänne kauppaan tänään sen vuoksi, että sydämeni kehotti mua kävelemään tänään kohti juuri tätä *elintarvikeliikettä*...

...ja haluan aina noudattaa sydämeni kehotusta...oon jo jonkin aikaa aina aamurukoukseni yhteydessä pyytänyt pyhimyksiltä ja valon enkeleiltä ja Jumalalta, että he johdattaisivat hyvään ja oikeaan ja valoisaan suuntaan tämän tytön ajatuksia ja *askelia*.”

”Hyvä Delia...pidähän kiinni tuosta pyynnöstäsi ja aamurukousrutiinistasi, sillä sinä saat niistä varmasti omalle toisinaan kenties hämäräisenpimeälle elämäntiellesi runsaasti valoa, ja voimaa, ja lohtua, ja toivoa, ja uskoa; niin kuin on saanut niin moni muukin ihminen, kuten esimerkiksi *mä*.”

”Pidän kyllä kiinni siitä, ja myös iltarukousrutiinistani mä pidän kiinni yhtä uskollisesti kuin aurinko nousee joka päivä taivaalle; ja auringon ohella luonnollisesti myös *kuu*.

En halua tässä nyt enää yhtään viivästyttää sun työnteokoasi, joten kysyisinkin sulta nyt, että voisimmeko me tavata jonain lähipäivänä jossakin leppoisammassa paikassa, ja jatkaa siellä tätä nyt alkanutta *jutusteluamme*?”

”*Juu...*

...totta kai; sopiihan *se*.”

”/hanaa. ☺

Sä oot varmaan ihmetelly kun mä en oo soittanut sulle; mutta se johtuu siitä että hukkasin sen lappusen, johon sinä silloin viime tapaamiskerrallamme raapustit *puhelinnumbasi*.”

”*Ai jaa.*

Tässä sinä saat nyt puhelinnumeroni uudemman kerran...laitahan tämä ny hyvään talteen, jottei tämä pääse katoamaan sinulta...tuo viimeinen numero on muuten seiska eikä *kasi*.”

”Selvä...kiitos paljon sulle *tästä*.”

”Olehan hyvä *Delia*.”

”Mä lähden nyt etsimään ostoslistassani olevia ruokatarpeita täältä *myymälästä*...

...ja ihan ensimmäisenä mun pitäisi löytää jostain täältä kaupasta *kanelia*.”

”Ookoo; toivottavasti sinä löydät *sen*.”

”*Joo*, eiköhän sekin tavara *löydy*.

No niin, moikka nyt *sitten*.”

”*Moi ny*.”

”Ja mä lupaan soittaa viimeistään kahden päivän päästä *sulle*.”

”*Ookoo*.”

”Ja mennään sitten kahdestaan kahville tai smoothielle tai syömään ravintolaan, tai vaikka kävelemään jonnekin kauniille rantsulle, tai käveleskelemään *metsäpolulle*.”

”*Joo*.”

* * * * *

”Hei, onko tämä kahvio jo tältä päivältä *kii*?”

”*Joo*, ikävä kyllä se suljettiin kuudelta; eli reilu puoli tuntia *sit*.”

”Pahus, onpas meillä tännään huonoa *tuuri*.”

Oisiko mitenkään mahdollista, että silti vielä myisitte vaimolleni ja miulle kahveet ja *munkit*?...

...se kun saís nyttten niín ilooseks vaimoní ja *miut*.”

”Kunpa voisinkin sanoa nyt, että sopiihan se...mutta ikävä kyllä tänään ei enää sovi, koska tämä kahvio on tosiaankin jo suljettu tältä päivältä; olen hyvin pahoillani, mutta näin on nyt tämän asian *laíta*.”

”No voehan *jukopliut*...

...ja myö kun saavuttiin Sastamalasta suakka tänne kahvittelemmaan; ja ootettiin oekkein isolla innolla jo kuvan aekkaa etukätteen tätä *perjantaita*.”

”Sääli...tämä kaupan kahvio on arkisin auki kello kahdeksaantoista asti ja lauantaisin kello viiteentoista *asti*...

...ja sunnuntaisin tämä kahvio ei oo avoinna *laisínkaan*.”

”Mitä myö Teuvo tehhään nytte?...siehän lupasit miulle, että myö saataisiin tänään tiällä Tampereella ikimuistoiset niskukahveet, joten joudunko mie nyttten pettymmään *pahasti*...

...eikö myö ikinä voija lähtee ajoissa mihinkkään, pitteekö siun aina jättää kaikki lähöt aivan viime *tinkaan*...

...niín että myö varmasti myöhästyttään jokaikisestä *paekasta*.

Voi että, on taas likellä että miulla pallaa proput; ja likellä on että paidanhihatkin *pallaa*.

Kuule, sie saat Teuvo tehä ny mejän ruokaostokset, sillä miun on ny pakko palata täältä takaisin tuonne ulkoilmaan piästämmään pihalle höyryt ja tuulettummaan, ku tämä sisäilma ei oo miulle näköjään tarpeeksi *rackasta*.

Ja muista ettet osta tiältä mittään pakastetuotteita, kun ne kuitenkin ehtivät sullaa ennen *Sastamallaa*...

...kun ulkona on nyttten tuollainen melkein helteinen *sää*.”

”Selevä...nähhään sitten tuolla parkkipaekalla tuonnempana...ottaisitko sinä Malla tämän kangaskassini, ku en välttämättä sittenkään halua täällä myymälässä kantaa tätä *olallani*...

Kylläpä nyt tosiaanni harmittaa viетävästi, ku ei myö saatukkaan tiällä tänneä niitä mejän himoitsemiamme hillomunkkikahveja, sillä meillä sattuu olemmaan merkkipäevä *tännää*...

...siitä on nimittäin tänneä tasan vuojen päevät, kun mejät vihittiin Vesilahella, miut ja tuo miun rakas *Mallani*.”

”Paljon onnea *teille*.” ☺

”Kiitos paljon sinulle *onnentoivotuksestasi*.”

”On harmi että tämä kahvio on jo ehtinyt mennä kiinni...toivon että sinun ja Malla-vaimosi vuosi sitten solmittu avioliitto tulee kestäämään teidän eläminenne loppuhetkille saakka, ja ei siis käy niín että te jossakin vaiheessa suivaannutte toisissanne toisiinne, tai te kyllästytte toisiinne, ja kukaties jopa katkeruuttakin tuntien lähdette lätkimään kumpikin omille *teille*.”

”Mie uskon ja tiian, ja toivon että Mallakin uskoo ja tietää ettei myö ikinä laiteta lusikoita

jakkoon ja lähetä lampsimmaan katkerina taekka ilman katkeruutta omille teillemme, vaan myö ollaan yhdessä vielä elämämme viimeisillä hetkilläkin; eli silloin kun ”ikävuosimittarimme” näyttää ehkä lukua ysisysi, tae seiskaseiska, tae kasi...(aivastaa rajusti)...antteeksi...*kasi*.”
”Hienoa kuulla...muuten, mikäs nimitys sillä yksivuotishääpäivällä *on*?...
...meinaan että kun on olemassa timanttihääpäivä, ja hopeahääpäivä, ja vielä mitä *lie*...”
”Yksivuotishääpäivä on pumpulihääpäivä, tai paperihääpäivä; elikkä se kuvaannollisesti kertonnee avioliiton lujjuudesta, näin mie *uskon*...
...tai ainakin luulen...mutta Malla tietännee tämänkin asian epäilemättä paremmin kuin *mie*.
Kunpa hänellä ei oes nyt tuolla pihalla mieli kovin pahasti pettynyt ja *musta*.

Nonniin, miun pittee hakkee tuolta ostoskori, johon pakkaan ostokset...tae oikeestaan mie oon niin nopee entinen savolaenen, että mie en pakkaa, vuan vuan *nakkaan*.
Toevottavasti mie nytten onnistun onkimmaan Mallan miulle aiemmin antaman ostoslistan jostakin tiältä miun *housuntaskusta*...
...tiällä vasemmassa housuntaskussa se lappunen ei oo *ainakkaan*...”
”Hei Teuvo, ootas vielä...voisin kysyä tuolta päivästäjätytöltä, josko teidän munkkikahvit täällä sittenkin jotenkin *järjestyis*.”
”Kiva juttu; sehän oes todella *mukavoo*...
...kysyppä tosiaan...jos meillä vaekka niin sanotusti kävis munkki ja se päivästäjätyttö vielä avvais meitä varten tämän kahvion kassan ja *myis*.”
”Käynpä kysäisemässä nyt heti, ennen kuin hän ravvoo tiältä mahdollisesti maeto-osastolle taekka heviosastolle...hupsista, mie aloin näköjään nyt itekki huastaa *savvoo*.

Marianne *hei*...

...täällä on yksi pumpulihääpäiväänsä tänään viettelevä vanhempi pariskunta, joka on tullut tänne Sastamalasta saakka varta vasten nauttimaan munkkikahvit iloisen merkkipäivänsä kunniaksi, ja he toivoivat että sinä voisit vielä aukaista tuon kahvion kassan ja myydä heille munkit ja *kahvit*.”
”Kyllä se sopii...mutta mun on ensin toimitettava hävikkituotekoriin tämä pakkauksestaan pahanlaisesti rikkoutunut *pakastesei*...
...ja sitten mun täytyy vielä viedä takapihan pahvipuristimeen *pahvit*.
Voin tulla heti sen jälkeen, jos se sille pariskunnalle vaan *passaa*?”
”Uskonpa että se passaa heille enemmän kuin hyvin...voinko ilmoittaa heille että sinä tulet palvelemaan heitä vaikka viimeistään viidentoista minuutin *kuluttua*?”
”Juu, ilmoita vaan...mä pääsen palvelemaan sitä pariskuntaa aika todennäköisesti viidessä viiva kymmenessä minuutissa; jollei joku asiakas viivästyttä tuloani vetämällä mua hihasta ja

kysäisemällä että mistä täältä myymälästä voi löytää lörtsyjä, tai luomuporkkanamehua, tai vaikka kuivattuja luomuaprikooseja, tai luomuinkivääriä, tai vaikkapa *mantelimassaa*.
Ja kun täällä marketissa on tällä hetkellä verraten runsaasti asiakkaita, niin sekin on hyvin mahdollista että tuolla kassalla tarvitaan *mua*...
...mutta mä koitan *ehdiä*.”

”Hei, tuon teille upeita uutisia...päivystäjättyttö Marianne sanoi että teidän kaipaamanne kahvimunkkituokio onnistuu kuin onnistuukin todennäköisesti ihan *kohtapuolin*.”

”Uppeeta, kerta kaikkiaan uppeeta ☺...miepä pirrautan piristyspuhelun Mallalleni nyt heti; ja menen sen jälkeen tuohon kahvioon oottelemmaan ja lueskelemaan nuita kahvion pöyvälle asetettuja *iltapäivälehtiä*.”

”Joo...te voitte valita tästä kahviosta itsellenne minkä hyvänsä pöydän ja *tuolin*.”

”Hyvä tietää...miepäs menenkin soittamaan nyt sen puhelun tuonne kahviopöyvän ääreen ja otan tuolin achterini *alle*.”

”Juu, mene toki...niin, Mariannen pitää vielä ennen tänne tuloaan viedä hävikkituotekoriin myyntikelvotonta *pakasteseitää*...

...ja viedä tyhjiä pahvipakkauksia tämän marketin *takapihalle*...

...mutta Marianne uskoi ja toivoi pääsevänsä viimeistään kymmenen minuutin päästä tänne palvelemaan *teitä*.

Marianne on niin näpsäkkä ja tehokas ja liukas liikkeissään, että hänellä saattaa hyvinkin mennä noitten työtehtäviensä hoidossa korkeintaan viisi minuuttia *vaan*.”

”Selevä...miepä sanon Mallalle, että hän lähtee nyt oitis astelemaan autoltamme *tänne*.”

”Teepä niin...mun on nyt mentävä tästä töitten pariin, ja tartuttava taas *lattialastaan*.

Toivon että sinä ja Malla tulette tänne kahvioon vielä jonain päivänä uudestaan kahveille ja munkeille, tai vaikka aterioimaan; viimeistään vaikka teijän hedelmähäpäivänänne taikka teijän *sokerihäpäivänänne*.”

* * * * *

”Katohan Olli, *moi*.”

”Mitä ihmettä...moi *llari*.”

”Mitäs sulle kuuluu nyt pitkästä aikaa, ja miten sä voit Olli *boi*?”

”Kiitos kysymästä, mulle kuuluu nyt hyvää vaan, ja voin muutenkin hyvin...voin hyvin vaikei-
mussa välttämättä olekaan nyt kohdallaan ja paikallaan jokainen hyvinvoinnin *peruspilari*...

...mutta ei kai se välttämättä niin välttämätöntä olekaan...entä mitäpä sinulle kuuluu nyt, ja miten sinä voit kaikkien näitten oihumahtaneitten vuosien *perästä?*"

"No ensinnäkin, mukava kuulla että sulle kuuluu hyvää, ja että sä voit hyvin...ja toisekseen, kiitos kysymästä, mullekin kuuluu hyvää, ja mä voin hyvin; siltä musta nyt ainakin *tuntuu*.

Ja jos en ehkä oo nyt fyysisesti teräsmieskunnossa, niin henkisesti koen olevani *terästä*...

...tai ainakin lähestulkoon terästä; tai ainaskin olen nyt henkisesti niin sanottu kova *luu*...

...ja elämänvoimani ja elämänhaluni ei oo vuosien kuluessa yhtään ehtynyt, josta on hyvänä todisteena se, että futiksen ja sulkapalloilun ja sähköilyn ja liki päivittäisten useiden mailien mittaisten kävelylenkkien lisäksi mä harrastan pari kertaa vuodessa *maratoonailuakin*."

"Upeeta kuulla...onpa Ilari ilo pitkästä aikaa taas näin niin sanotusti *livenä* nähdä *sua*." ☺

"Samoin on mustakin mukavaa ja ilahduttavaa nähdä jälleen Olli *suakin*. ☺

Jos sulla on nyt kiire työskennellä, niin voidaanhan me joskus myöhemminkin *puhua*."

"Kyllähän me toki ehdimme puhuskella nyt tässä vielä *kotvasen*...

...mutta vain vähäsen tällä kertaa, sillä tässä on ollut tänään tämän duunin ohessa erinäisiä pieniä ja vähän isompiakin viivytyksiä; niin että mun on suoriuduttava aika ripeästi tämän illan lopuista työtehtävistäni, jottei työskentelyni pääse venähtämään myöhäiseen *iltaan*."

"Selvä, mä ymmärrän *sen*."

"Milloinkohan me olemme viimeksi tavanneet toisemme kasvokkain...kai se tapahtui silloin kaksikymmentäyksi vuotta sitten Karjaan lukion ylioppilasjuhliissa, kun näin sut uunituore ylioppilastutkintotodistus ja kaunis ruusupuska kourassasi sinusta ylpeän äitisi ja isäsi ja sisaresi vierellä...isäsi ja äitisi ja sisaresi, jotka pyyhkivät kyyneliä silmistään ja *poskiltaan*."

"*Juu*...

...juu, mäkään en muista nähneeni sua ylioppilasjuhliemme jälkeen missään...en Haminassa, en Tammisaaressa, en Karjaalla, en Enonkoskella, en Lemmenjoen kansallispuistossa, ja en myöskään Goodyearissa, ja en Lovelockissa, ja en Morenassakaan, ja en Suzanossa, ja jostakin syystä en silloinkaan, kun me kiersimme Emmani kanssa Senegalia ja *Ghanaa*. Ja kaikkien ohitsemme hujahtaneitten vuosien aikana en myöskään muista kuulleení, että kukaan ois kertaakaan kertonut mulle kuulumisia susta ees puolta *tavuu*...

...puhumattakaan että joku olisi kertonut mulle kuulumisiasi yhdeksänkymmentäyhdeksän sanaa, tai kahdeksansataakahdeksänkymmentäkahdeksan *sanaa*.

Mä oon nyt yhtäkaaa yllättynyt iloisesti ja hämmästynyt isosti, kun nyt tapasin täällä *sut*."

"Niin oon tietysti *mäkin*.

Täällä Tampereelläkö sinä Ilari *asut?*"

"Juu, mä oon asunu täällä Tampereella jo vuodesta 1994 asti lukioaikaisen tyttöystäväni Emman kanssa, jonka kanssa me olemme onnellisesti naimisissa; ja luonnollisesti toivomme että olemme yhdessä ja onnellisesti naimisissa keskenämme vielä *yhdeksänkymppisinäkin*."

”Mahtavaa kuulla...mitä lämpimimmät onnitteluni *teille*.” ☺

”Kiitos paljon...entä *sä*?...

...oletko sä naimisissa; ja mikä sut on tuonut tänne Tampereen *tantereille*?”

”Enpä ole naimisissa, vaan porskutan poikamiehenä yhä...mä päädyin tänne Tampereelle jossakin määrin sekavien vaihteitten jälkeen kesäkuussa 2001; ja voisin yksinkertaistetusti sanoa, että saavuin tänne periaatteessa unelmieni *perässä*.

Ne unelmat kylläkään eivät ole vielä tähän päivään mennessä *toteutuneet*.

Ja tämä siivoustyö tässä kaupassa ei liity niihin unelmiini vähimmässäkään määrin, vaan mä olen täällä nyt niin sanotusti leivän perässä *vaan*.”

”Selvä...viihdytkö sinä tuossa työssä mitä nyt *teet*?”

”Viihdyn jotenkuten...en tiedä kuinka kauan vielä teen tätä työtä, mutta mä lopetan tässä työssä samantien kun mun sydämeni sanoo mulle, että tässä työssä jatkamiseni on väärin itseäni ja sieluaani ja sydäntäni *kohtaan*.”

”Tuo kuulostaa viisaalta...sinä siis olet asunut tässä kaupungissa jo yksitoista vuotta, ja niitten vuosien aikana me emme ole kohdanneet toisiamme ensimmäistäkään *kertaa*...

...emme ennen tätä *päivää*...

...sitä ei voi kuin ihmetellä *vaa*.”

”Joo; mutta meidän kahden kohtaamiset eivät jääne tähän yhteen kertaan...ainakin mä niin toivon, etteivät *jää*.

Olen pahoillani Ilari, mutta meidän täytyy alkaa lopettelemaan tämä jutustelumme *nyt*...

...tiukka työaikatauluni ikävä kyllä ei salli meidän nyt enempää *jutella*.”

”Se ei haittaa...ja itse asiassa munkin pitää tästä jo tossutella kotiani kohti, koska Emma lähetti äsken mulle tekstiviestin, jossa hän kysyi että mihin mä oikein oon *jämähtänyt*.”

”Selvä...noilla sun komeilla klopoillasi kelpaakin *tossutella*.

Venaa, annan sinulle puhelinnumeroni, niin me voimme palata kuulumistemme vaihtoon ensi tilassa...hetkinen vain...hetki vielä...noin...tässä ole hyvä, raapustin sen tälle *kuittipaprulle*.”

”*Kiitti*.

Tässä on sulle mun käyntikorttini, josta sä löydät yhteystietoni...ja siinä käyntikortissa on faxinumeronikin, joten halutessasi sinä voit vaikka faxatakin *mulle*.”

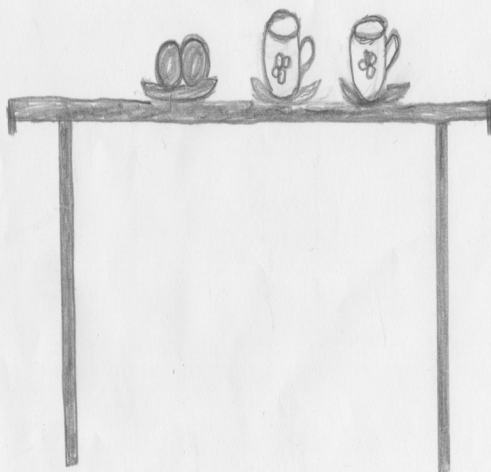
”Kiitos...olipa kerrassaan mukava ylläri tämä sinun *kauppavisiitti*.”

”Juu, oli ilo tavata sinut pitkästä aikaa...mutta, palataan asiaan mielekkäämmällä *ajalla*.”

”Tehdään *niin*.”

”Sinulla muuten on takamuksen kohdalta nuo housusi hieman *hajalla*.”

”Tiedän...mä oon tällainen repuusi, jolla repsottaa yks jos toinenkin vaatekappale...töissä käytän omia vaatteitani, sillä en oo järkein ihastunut työnantajani tarjoamiin *työvaatteisiin*.”

"Ookoo...kaikkea hyvää Olli *sulle*...

...ja sujukoon sun elämäsi ilon siivittämänä, ja myös sun *työs*."

"Kiitos Ilari...ja kerrohan terveisiä Emmalle ja teijän *jälkikasvulle*...

...ja samoin iloa ja kaikkea hyvää Ilari sinulle ja sinun perheellesi *myös*."

* * * * *

"Hei kuulehan siivoojapoeka...sie puhuit joku aeka sitten sokerihääpäevästä...tämä päivä tuntui jo meille melkein ihan ehdalta sokerihääpäevältä, kun myö saimme yhden hillomunkin hinnalla kaksin kappalein niitä yltä päältä demerarasokerin peitossa olleita hillomunkkeja; ja niitten lisäksi meille tarjoihtiin vielä myönteisenä yllätysboonuksena ihan ilmaiseksi paksu ja iso, sokerilla ja rasvalla täyteen tällätty *täytekakkuvipaleki*."

"Ai *jaa*."

"Kyllä tuo herkutteluhetki teki meille hyvvee; toden totta *teki*."

"Hyvä homma; tuohan on mitä mukavinta *kuultavaa*."

"Jotenka kiitosta paljon siulle hyvästä kahvista, ja hyvästä kakusta, ja neljästä kerrassaan mujevasta *munkkipullasta*." ☺☺

"Olkaahan hyvät, mutta mähän olin tässä kaikessa vaan *välikätenä*."

Teidän kiitoksenne ansaitsee tosiasiasa Marianne, joka tuolla nyt juuri parhaillaan siistii käytävää yhden maajussin klopojen pohjista irronneesta klönttisestä *mullasta*."

"Myö jo kiitimmekin Marianne...Teuvo, siulla vuotaa tuas *nenä*."

"No johan nyt on *helskutti*..."

"Nonnii, myö lähettäänkin tästä nyt sitten *myymäläostoksille*...

...meijän pittee kottiimme ki ostaa ainakin pari pakettia luomukahvia, ja nisuleipee, ja kohta koittavaa isoveljeni Risto-Pekan syntymäpäevää varten täätekkä, ja miun pikkusiskoni lisan tyttären tyttären vauvalle Piitille pitteis viiä tuliaisina tuliterä *tutti*."

Niin, ja meijän huushollimme keittiön kaappiin myö valtavasti valkosipulia varastoon, jotta tuo Teuvo saes lopultakkii kunnon asseen, jolla antaa huutia kaeken muailman viruksille ja basilleille ja ties *mille*."

"Hyvä kun hankitte valkosipulia kotiinne...valkosipuli on mainio mauste elimistöllemme, kun se muun muassa vahvistaa vastustuskykyä...mäkin mussutan valkosipulia ihan *päivittäin*."

"Hyvä...piä kii siitä tavasta; se on terveellinen tapa...valkosipuli soppii ainaki miun mielestä vaekka mihin ruokaan, oli sitten kysseessä sultsina, riisipuuro, perunamuussi, kala, taekka

tapiokavanukas, taekka *pasta*.

Mutta myö ei ny häeritä ja viivästytetä tämän enemppee ennee sinnuu ja siun työntekoas, vuan lähettään tästä nyt kauppakierroksemme kautta kotiamme *päin*.”

”Ette te mua häirinneet tai viivästyttäneet...kiitti teille mukavasta *rupattelurupeamasta*.”

”Kiitos itsellesikin...tuollaista avuliaisuutta ja ystävällisyyttä ei nää läheskään joka päivä; ei totisesti *nää*.” ☺

”Kiitos...tuntuu hyvältä saada täällä työpaikallani välillä ruusujakin, kun tähän saakka olen saanut täällä tekemästani työstä osakseni yleensä vain kitkerää (k)ritiikkiä ja *risuja*.”

”Vai sillä lailla...myö toivomma siulle elämässäsi menestystä, ja kaikkea muutaki *hyvää*.”

”Kiitos...toivon että te kaksi saavutatte avioparina vielä vähintäänkin hopeahääpäivän, ja että teidän lemmenliittonne on ja tulee vastedeskin olemaan *luja*.”

”*Kiitti*...

...heippa *vaan*.”

”Heippa nyt...meidän lemmenliittomme on jo nyt, parin vuojen tiiviin yhdessäolon jälkeen luja ku *granniitti*.”

”Upeeta kuulla...heippa sitten, ja turvallista kotimatkaa, ja siunausta teille...jahas, miepäs voisin ryhtyä nyt taas *siivoilemaan*...”

* * * * *

”Hei...osaatko sanoa mistä täältä myymälästä löytyy kosmetiikkatuotteita, sekä *Sertoa*...
...tai jotain muuta pyykinpesuainetta, kun en oo ikinä ennen käynyt tässä *pufjussa*?”

”Enpä nyt ikävä kyllä yhtäkkiä tiedä *kertoa*.”

”No, eivätköhän ne löydy täältä jostain...mä tarvitsisin nyt ainakin pyykinpesuainetta, kun mulla on nyt ison perheemme pyykit pestävänä kotonamme *Kufjussa*.”

”Hei, nyt muistankin, että kosmetiikkatuotteet löytyvät tuolta taaimmaiselta käytävältä, ja myös pyykinpesuaineet löytyvät sieltä, samoin kuin muutkin *pesuaineet*...

...juu, enpäs sitä näemmä ihan heti *muistanukkaan*.”

”Kiitos paljon sinulle tuosta tiedosta...täytyy katsoa löytyisikö sieltä jokin hyvä shampoo, ja hiusvaha, joka saisi paremmin korostumaan nämä hiusteni *laineet*.

Mun pitäisi saada ryhtiä ja kiiltoa tähän mun villinä rehottavaan ja hapsottavaan *tukkaan*.”

”Tutki tuolla kosmetiikkatuotteitten valikoimaa, jos sinua vaikka onnistaisi...niin, ja jollet jo osallistunut, niin muistahan täältä kaupasta lähtiessä osallistua tuolla aulassa arvontaan, jossa voit hyvällä lykyllä voittaa käyttöoikeuden uudenkarheaan Fiat *Puntoon*.”

Riimitelty näytelmä, joka kuvaa luokkakokousta
edeltäviä tapahtumia, sekä itse luokkakokousta,
josta ei musiikkia ja mussuteltavaa puutu.
Ja löytyy kirjain sivuilta ripaus romantiikkaakin.

9 789528 063803